

stemmelserne i forslaget § 53, jfr. også § 41, stk. 4, at der allerede ved fastsættelsen af grundlaget for den foreløbige skat eller ved ændringer af dette grundlag i indkomstårets løb må foretages samme nedsættelse i det indkomstbeløb, der lægges til grund, som må antages at ville blive indrømmet ved den endelige ansættelse. I det omfang der foretages en sådan tilpasning af den foreløbige beskatning, vil der derfor ikke blive anvendelse for bestemmelsen i nærværende paragraf.

Bestemmelsen omfatter alene A-skat og B-skat, derimod ikke den i afsnit VI omhandlede udbytteskat og endvidere ikke den en indeholdelsespligtig påhvilende pligt til at indbetale de indeholdte beløb til statskassen. For udbytteskattens vedkommende skønnes en fritagelsesadgang ufornoden og vanskeligt forenelig med den generelle indeholdelsesordning for udbytter, og med hensyn til de indeholdelsespligtiges afregninger af de indeholdte beløb bemærkes, at der her ikke er tale om en egentlig selvstændig betalingspligt for den indeholdelsespligtige, men alene om at han snarest må aflevere de på statens vegne tilbageholdte skattebeløb til staten.

Når det ikke i bestemmelsen er foreslået, at der i alle tilfælde skal svares renter af de skattebeløb, der omfattes af den midlertidige fritagelse, men at dette skal bero på afgørelse i det enkelte tilfælde, hænger det sammen med, dels at der undertiden — ligesom efter hidtidig praksis — kan være grund til sammen med henstanden med skattebetalingen at indrømme rentefritagelse, og dels at der kan forekomme tilfælde, navnlig med hensyn til A-skat, hvor det kan være vanskeligt at bestemme det skattebeløb og det tidsrum, der skulle lægges til grund for renteberegningen; endvidere bemærkes, at der ved fastsættelsen af fritagelsens nærmere

omfang i øvrigt kan tages hensyn til, at der samtidig bevilges rentefritagelse.

Afsnit X.

Bestemmelser om ikrafttræden m. v.

Til § 91.

Som anført under de almindelige bemærkninger til forslaget er det ikke muligt på indeværende tidspunkt at angive, hvornår det forberedende administrative arbejde med tilrettelæggelsen af den foreslåede opkrævningsordning kan være tilendebragt, således at ordningen derefter kan sættes i kraft. Det er derfor fundet rigtigst ikke i forslaget at optage bestemmelse om ikrafttrædelsestidspunktet, men at afskyde fastsættelsen heraf til senere lov.

I de almindelige bemærkninger er der endvidere redegjort for visse hovedsynspunkter vedrørende de særlige overgangsregler, der må fastsættes i forbindelse med lovens ikrafttræden. En detaljeret udformning af disse regler og af regler om ændringer og ophævelser af gældende bestemmelser kan ikke ske, før der haves nærmere klarhed over lovens ikrafttrædelsestidspunkt og de beskatningsregler, der til den tid vil være gældende. Det vil derfor være nødvendigt, at overgangsbestemmelserne m. v. fastsættes ved en senere lov, og det vil så være naturligt, at ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes ved samme lov.

Det bemærkes i denne forbindelse, at også den norske skattebetalingslov af 21. november 1952 hensked fastsættelsen af ikrafttrædelsestidspunkt og overgangsregler til en senere lov. Den norske ikrafttrædelseslov er af 30. juni 1955.